

"Златна" неоколонијална подлога француске интервенције у Малију

Пише: Александар Костић
уторак, 15 јануар 2013 11:51

После активног учешћа у нападу на Либију, Француска је поново послала трупе у Африку и започела интервенцију у Малију, против исламистичких побуњеника, који су у хаосу после државног удара у марту 2012. заузели северни део земље. Француска је интервенисала након што су исламисти кренули у офанзиву ка југу и заузели град Кону, чиме су начинили важан корак који би им омогућио освајање остатка земље, чија неспремна и слабо наоружана војска није способна да пружи отпор. Њене трупе су до сада делимично зауставиле напредовање исламиста ка централном делу земље, а интервенцију у региону, кога, као бивша колонијална сила традиционално сматра својим задњим двориштем, Француска је започела без консултација са својим партнерима из ЕУ.

Европска унија је у децембру саопштила да ће обучавати војнике Малија и других афричких земаља, чланица Економске заједнице западноафричких земаља, који је требало да интервенишу по споразуму који је у децембру одобрен и у Савету безбедности у новембру. План, који је одобрила и Афричка унија, предвиђао је 3300 војника за копнени напад на север Малија, а њему би претходили ваздушни удари америчких и француских снага на три најважнија града које држе исламисти. У међувремену би се извршила и обука и наоружавање слабе војске Малија, која сада броји свега 7.350 активних војника што ни изблиза није довољно за борбу против добро организованих исламиста.

Дипломати у Бамаку најављивали су да интервенција неће бити изведена у следећих пола године, али је ситуација на терену очигледно изискивала хитну реакцију, да би се

"Златна" неоколонијална подлога француске интервенције у Малију

Пише: Александар Костић
уторак, 15 јануар 2013 11:51

спречило даље напредовање исламиста. Француска је послала и 550 војника у град Мопти и Бамако, а интервенцију су одмах подржали званичници ЕУ, САД и НАТО. Према извештајима ТВ „Раша тудеј“, поред француских, на терену су и немачки војници. Акцији су се такође придружили и Велика Британија, Канада и Данска, који су најавили слање транспортних авиона. Западне процене говоре да исламистичке групе броје око 2500-3000 милитаната из Африке, Европе и Азије, али су оне за разлику од војске Малија, тешко наоружане оружјем из Либије, и са значајним ратним искуством. Пад Моамера Гадафија је допринео јачању исламиста, који су потпуно потиснули Туареге, са којима су започели побуну, и који сада шире утицај и на суседне земље, а тешко проходни север Малија је већ одавно подручје на којем се слободно крећу кријумчари дрога, радикални салафисти и чланови Ал Каиде.

У освојеним областима исламисти организација АКУИМ и МУЈАО су наметнули су бруталан облик шеријатског права, а у градовима Гао, Кидал и Тимбукту су организовали јаке одбрамбене положаје са складиштима намирница и тунелима, што ће свакако знатно отежати планирано освајање севера. Француска је реаговала иако је сада изложена ризику од терористичких напада, док због јачине исламиста, постоји могућност да се интервенција, упркос уверавањима званичника да ће трајати пар недеља, претвори у дуготрајнији сукоб. Француске трупе сада из ваздуха гађају њихове положаје, али су исламисти упркос нападима освојили Дијабали, градић у централном делу Малија.

Напад је започет после званичног захтева председника Малија, са образложењем да постојећа резолуција УН дозвољава интервенцију, док је председник Франсоа Оланд драматично изјавио да се „суочава са отвореном агресијом и претњом постојању Малија, што Француска не може прихватити“. Упркос патетичним изјавама, француски политичари не могу да сакрију нелогичност да се у Малију боре против исламских

"Златна" неоколонијална подлога француске интервенције у Малију

Пише: Александар Костић
уторак, 15 јануар 2013 11:51

терориста, док исте такве исламисте у Сирији отворено подржавају. Напад на Мали извршен је по сличном шаблону као и у Либији, када је, како је то недавно обелоданио Силвио Берлускони, бивши председник Саркози и издао заповест француском ратном ваздухопловству да бомбардује Либију пре но што је донесена заједничка одлука НАТО савеза.

На делу је очигледно отворено неоколонијална политика, која не жели да дозволи да се ресурси Малија нађу под контролом режима који би угрозио њихову експлоатацију. Мали је наике једна од најсиромашнијих у Африци, али је по производњи злата трећа на континенту, после Јужне Африке и Гане. Злато се ископава управо на југу земље, а од важних руда експлоатише се и уранијум. Откривена су такође и лежишта боксита, мангана, бакра, која се још не експлоатишу. Сасвим довољно за још један рат Француске, која, у текућој прерасподели утицаја и моћи у Африци очигледно жели да потврди власништво над својим старим поседима.